

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri-ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Opravištvo, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Priprave za vojno.

Črni oblaki, ki se na slovanskem vzhodu zbirajo in oznanjujejo veliki boj za lepšo slovansko bodočnost, postajajo vedno gostejši. Iz Srbije prinaša telegraf velevažne novice. Srbska vlada razglašala tri odločne naredbe, ki vse vojsko pomenjajo. Prvič se razpisuje prisilno posojilo 12 milijonov Frankov. Toliko morajo Srbi sami zložiti in vladi posoditi. Toliko denarja Srbija nema za kaj družega rabiti nego za udarec na Turčijo. Dalje srbska vlada proglašala trgovinski moratorij na tri mesece, t. j. v teku treh mesecev srbskim trgovcem nij treba plačevati nobene mejnice, če je prav zapála. Take naredbe se delajo le ob vojnih časih. Tretjič pa srbska vlada začasno ustavlja zakon o svobodnem tisku. Po srbskeji ustavi sme to samo ob velevažnih vojnih časih storiti. Torej tri priče, da Srbija kmalu v boj stopi. Tudi „Istok“ pravi, da je knez odločen za vojno, da nij mogoče iti nazaj.

Kakor Srbija, pripravljena je tudi Črnogora in njen organ „Glas Crnogorca“ prinaša članek, v katerem pravi, da se ne more nič več čakati in mir ohranjevati, posebno ker so Turki na črnogorskeji meji nabrali vojsko, ki žuga Črnogoro napasti. V tem smislu je knez uže velesilam poročal. Brez dvombe obe kneževini stopite skupno v akcijo.

Iz Pešte javlja telegram, da so v ogerških vladnih krogih močno prestrašeni vsled teh poročil iz juga, posebno iz Srbije. Bojazen pred resnimi zapletami se množé, pravi telegram, in posebno tej stvari velika važnost prideva, da je ruski general Černajev srbskemu knezu prisegel kot srbski podložnik in bode vodstvo srbske vojske prevzel. — Znano je našim bralcem, da je Černajev jako več in izkušen vojskovodja.

Druga velevažna novost je, da Turčija sama sili v odločilno katastrofo. Ona nij sprejela, ona je odbila predloge berlinske konference, kakor poroča „Agence Bordeano“. To je angleško masló! In vse vpraša, kaj bode zdaj?

Odgovora na to nij mogoče izpolniti, dokler se na tanko ne ve, kaj so tri cesarske sile na berlinskeji konferenci skovale. Vendar veliki nemški listi uže kot gotovo pripovedujejo, da se je sklenilo v Berlinu to-le: V skupnem pismu vseh velikih oblastij se Turčija pozove naj obustavi na dva meseca vsa vojevanja in vse sovražnosti nasproti vstajnikom; mej tem premirjem obdrže vstaši orožje v rokah, turške vojske se nazaj pomaknejo v gotove kraje, vstasi sklenejo svoje terjatve in jih predložijo v Carigradu; reforme se uvedejo, in poseben odbor, kateremu ima domačin kristijan predsedovati, čuva nad tem,

da se resnično povsod v življenje spravijo. Če pa ne bode mogoče v teh dveh mesecih premirja vstaše potolažiti (kar bi sedaj gotovo ne bilo več Ur.), potem bode Rusija, Avstrija in Nemčija energičnih naredeb poprijele se, to se pravi: vstale pokrajine zasele.

Torej ta zahtevanja je Turčija najbrž na angleški svet zavrgla in tako sama pospešila in pohitrila to kar mora priti, vojsko. S tem so vsa diplomatska ugibanja v Berlinu prekopicnena. Kaj bo zdaj in kako bo? — majheno še potrpimo.

Jugoslovansko bojišče.

Vstaši v Hercegovini so zopet veliko zmago priloževali in tako najboljši odgovor dali diplomatom berlinskim. Iz Dubrovnika in iz Cetinja se telegrafira, da je vtorek krenil bil poveljnik turške vojske Muktar-paša iz Gačka v Bileče. Vstaši so ga pričakovali na Kobiljevi glavi in na Kamenitem brdu. Boj je trajal ves dan. Turci nijso mogli prodati, obrnili so pred nočjo pleča. Vstaši so jih podili notri do Cernice. Turkov je samo mrtvih nad 600. Vstašev je mrtvih in ranjenih le 27.

Iz Obrenovca v Srbiji nam piše slovenski oficir, ki se je šel boja udeležiti: „Bliza se veseli dan, dan rešenja nesrečnih naših bratov. Kmalu zagrmi na Drini top, katerega jek se bode po celej Evropi razlegal. Razpala bode potem vsa diplomatska mešetarija. — Mlado in staro vse hiti na mejo, baterija za baterijo, krdelo za krdelom, regiment za regimentom skoro v divjem tiru z „živio“ in „hurrah“ Belgrad zapuščava, ter na mejo hiti. Okolo 6000 prostovoljcev vseh narodnostij razen Nemcev in Magjarov zbira se v prostovoljskem taboru v Šokašinu. Stari znani general Stratimirovič je njih vodja. Stari in mladi avstrijski oficirji (to je le Slovani) ruski, ameriški, francoski generali se prostovoljno vladi na razpoložnje ponujajo. Srbski kmetje vladi dobrovoljno svoje imetje, novce, konje, žito, seno, slamo darujejo. Navdušenje je res veliko.

„Naš znani Slovenec Hubmajer se tudi v Šokašinu kakor poveljnik čete nahaja. Še nekaj. Več magjarskih „honvedov“ in tudi par tolstih nemškutarjev se je v Belgrad priklatilo in se prav laskavo srbski vladi ponujajo, ali ne báš — „non sera niente“, — tem v Srbiji nij nobenega zaupanja. Pa to je lepo!“

Ruski agent in diplomatski agent hercegovinskih vstašev priobčuje v briselskem „Nord“ zahtevanja vstašev.

Iz Bulgarskega denes nemamo novih vestij. Časniki v Turčiji ne smejo o tem vstanku nič pisati, drugod pa so zveze z Bulgarijo pomanjkljive.

Turki bodo, kakor carigradski Basiret poroča, v Adrijanopolju obesili šest Bulgarov,

kateri so se udeležili vstaje in so Turkom v roke pali.

Hercegovinski glavni vodja vstašev je potoval te dni skozi Dubrovnik in pri tej priliki rekel, da sedaj vstaši ne bi bili več zadovoljni, če se jim dajó one zahteve, katere so zadnjič v Sutorini Rodiču stavili. Sedaj hočejo uže več (popolno svobodo Hercegovine) in bodo tako dolgo bojevali, da dosežejo.

V soteski mej Črnogoro in Srbijo je uže 2000 vstašev, kateri hočejo Bulgarom roko podati in skupno delati.

Iz prošlih časov.

Iz Zagreba 25. maja. [Izv. dop.]

Prvi hrvatski sabor sklical se je po padu absolutistične dobe, leta 1861. in sicer na temelji oktoberskega diploma in na temelji onega volilnega reda, na katerem je bil Jelačićev sabor zboroval. V reškriptu je pozvala krona sabor naj voli in pošlje svoje zastopnike v rajhsrat. Sabor je na reškript odgovoril s strašno predstavko. Poudarjajoč svojo državno pravo, in zahtevajoč, naj krona celokupnost trojedne kraljevine uresniči, naj vojno krajino razvojači in materi zemlji utelovi, isto tako Dalmacijo in Istro in slovensko marko, in še celo o nekeji celjskeji županiji je bil govor. Vse to se je v jednom mahu zahtevalo menim tako rekoč z jednim izustenjem v bombastičnem slogu zahtevalo. In sabor je vse to v resnici mislil. Da! še celo to je sabor mislil, da bo krona od tolicih zahtev vsaj nekaj takoj dovolila. Na Dunaji so se, se ve da, smejali. O pretresovanji kake zakonske osnove tačas skoro niti govora nij bilo, krona je pa tudi s svojimi propozicijami škrtala bila, vedoča, da ta sabor nij sposoben zakonske osnove pretresovati. Pravi njegov tema, je bila visoka politika. Ker je poziv na volitev poslancev v rajhsrat odbil, v kateri namen je bil sklican, ga je krona razpustila. Nejevoljnimi obrazi so zapustili zastopniki sabornico.

Tačas je bilo na Hrvatskem malo ljudi, ki so situvacijo razumeli. Z Avstrijo je veljalo pogoditi se, in to kmalo prve leti po izdani oktoberskega diploma. Avstrija bi bila Hrvate z obema rokama sprejela. Dvor je imel tačas mnogo simpatij za nje, računajoči na to, da imajo tudi Hrvati še zmirom tiste stare simpatije do Avstrije in dvora, katerih peronifikacija je bil Jelačić. Saborske predstave so dvor prepričale, da je Jelačićeva ideja na Hrvatskem izumrla. Glavni strah, ki je tačas na Hrvatskem proti Avstriji vladal, je bil strah germanizacije. Ta točka jo tako malenkostna, da se pri pogajanji gotovo niti spomenila ne bi bila, ker bi se z rešenjem državopravnega vprašanja samo po sebi rešila. Če bi se bili Hrvati z Avstrijo v dogovore spustili, Avstrija bi jim bila gotovo mnogo dovolila, in sicer iz tega razloga, ker bi si bila z njimi zveste

zaveznike proti Magjarom pridobila. Da se je tačas Hrvatska, kakor je Avstrija želela, z njo pogodila. Hrvatska sicer ne bi bila dobila, kar je v svojih nepremišljenih predstavkah vse zahtevala, in kar jej Avstrija tudi ne bi bila mogla dati, tudi če bi bila voljo imela za to. Denes bi bilo gotovo Medjimurje in Reka hrvaški, in tudi vojno krajino bi bila Avstrija Hrvatom dala, da jih s tem proti Magjarom ojači. Od Magjarov jo bodo Hrvati, dobili ali pa ne. Jaz bi rekel, da se ne da prevideti, kedaj bo vojna krajina Hrvatska. Dokler imajo Magjari moč, jo držati jo bodo držali. Sicer pa vse nekako tako izgleda, ko da se iz vojne krajine s časom posebna provinca ustvarja. Sabor leta 1861. tedaj korist Hrvatske nij razumel. S svojo predstavko je vse simpatije, ki jih je na Dunaji imel zaigral.

Sabor leta 1865. je bil brat-dvojček sabora leta 1861. Krona ja sabor na novo pozvala na volitev zastopnikov v rajhsrat. Sabor je prepisal predstavko leta 1861., ter jo zopet kot odgovor poslal kroni.

Politični nazori se tedaj tečajem zadnjih petih let na Hrvatskem — nijso najmenje premenili. Hrvatska je vidno hitela v svoj propad. Vse je gledalo samo na Magjarsko, nobeden na Avstrijo. Hrvatom se je dopala odvažna magjarska opozicija proti Avstriji, ter je zedinjeno in složno z njo oponovala. Na rajhsrat se je kolikor mogoče psovalo in „vici“ na njega delalo!

Sabor leta 1867. je bil nenavadno buren. Vsak je čutil, da se kriza približava, za Hrvatsko osodna. Krona nij več sabor na volitev poslancev v rajhsrat zvala. Na saboru ste bili dve stranki. Kazinaši magjarska stranka in v saboru v večini, in dvoranaši stranka samostalcev, ali če se ne motim zvala se je pravna stranka v manjini. Proti Avstriji je bil sabor zmirom kakor jeden mož, a zdaj se je razdvojil.

Z Avstrijo kake dogovore navezati, za to je bilo prepozno. Dvoranaši so dotičaj na Dunaji iskali, pa prepozno je bilo. Leta 1875., ko je bila v saboru razprava o vprašanji: ali ima Hrvatska z Avstrijo skupnih zadev. Je jeden zastopnikov bankovec iz žepa potegnil ter ga kazaje saboru, vprašal: gospoda! šta nij-li ta novac zajednički! Ker nobeden zastopnikov nij mogel pobijalnega odgovora dati, je zagnal kriko in viko. Za gotovo ne morem reči, ali dozdeva se mi, da je sabor zaključil, da Hrvatska nema z Avstrijo nobenih skupnih zadev. Magjari so pa tudi znali Hrvatom obečavati. Narodni pregovor pravi, da kjer se kolne hudič posluša, tako je tudi magjarski hudič svoja „špičasta“ uha nastavljal na hrvatsko sabornico in bolj ko so v njej na Avstrijo gromeli bolj je svoj obraz v posmehljive gube gubančil.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. maja.

Ravno pred končevanjem uredovanja prihaja nam vest, da je **umrl slavní vzbuditelj češkega naroda Franc Paľacky.**

V **avstrijskih delegacijah** je bilo zopet orientalno vprašanje na vrsti. Prvi je vstal Kuranda. Dejal je, da od mira v Kučuk-Kajnardži vidi ves svet v Rusiji dediča Turčije; to pa je za vso Evropo nevarno. Avstrija ima svoj interes, da Turčija ostane kakor je, teh tradicij bi se bil moral Andrassy

držati, a ne izpreminjati dosedanje vnanje politike. On svari pred tem, da bi Avstrija kaj zemlje vzela. Kaj bomo z onimi deželami počeli, saj imamo uže dovolj pasivnih dežel. — Dalmatin Ljubiša govori zoper Kurando, taji, da bi res Avstrija ne imela v orijentu nič opraviti. Kdo ne pozna vseh žrtev, katere so avstrijski vladarje posebno kot ogerski kralji v orijentu storili. Avstrija ne more odreči se socialnega vpliva v vzhodu. Če se terja pomirjenja vstasev, meni da to nij mogoče več. — Sturm pravi, da ima Avstrija s civilizatornim delovanjem v notranjem še dolgo dovolj. — Konservativec Lienbacher pak pravi: Z izrekom, da Avstrija nema zunaj civilizatorne naloge več, odrekli bi se vsega življenskega principa, kateri je Avstrijo ustanovil in poveljal. Avstrija ima mnogo narodov, ki nijso nemške narodnosti, a imajo vendar veliko nalogo izvršiti, ter imajo uzrok upati, da pride čas, ki bode željam avstrijskih narodov bolj pravičen, kakor je to bilo dozdej. Če se vpraša, kaj bi začela Avstrija z deželami, ki bi jih vzela, hoče on vprašati, kaj je Avstrija prejšnje čase v jednacijh slučajih začejala. Avstrija naj svoj civilizatorni nalog izpolni tudi v teh provincijah, in kadar se bodo edenkrat okrepcale in okrevale od turškega slabega gospodarstva, zdržale se bodo same. — Openheimer govori za zvezó z Nemčijo in proti vsakej aneksiji turških provinc. — Giskra je odločno proti temu, da bi se Turčiji kaj vzelo, on pravi, da je nevarno če na cerkvi sv. Sofije v Carigradu zopet krščanski križ namesto turškega polumeseca vlada. — Dr. Herbst, prvi vodja vladajoče nemške stranke tudi za Turke govori. — Za tem vstane minister Andrassy in pravi, da on ne sme tako prosto govoriti o tem vprašanji kakor drugi. On pravi, da kot minister ne more strogega programa imeti nasproti dogodkom, ki se vsak dan izmenjujejo in se ne dadè preračunati. Tudi tradicij nij tacih, da bi se mogel po njih ravnati, ker se položaj vedno izpreminja. On želi le pomirjenje vstaje, ohranjenje evropskega miru in zboljšanje razmer v provincijah, ki so prijele za orožje. — Dalmatin Ljubiša je potem še govoril za podporo pribeglih, ker vstasi v Hercegovini in Bosni se bore za krščanstvo in svobodo, ter ne bi bilo človeško, ko bi se njih pribeglim ženam in otrokom na avstrijskej zemlji pomoč odrekla.

Hrvatski sabor se snide precej po končanih delegacijah in bode trajal tri mesece. Narodnjaki neodvisne stranke bodo gotovo svoj glas povzdignili za jugoslovanske brate, da zavrno magjarsko turkofilstvo.

Vnanje države.

V **Carigradu** sedaj ne vlada več sultan, ampak muzelmanski bogoslovci, študentje v mošejah, takozvani softi. Le-ti hočejo ustavo, konstitucijo in nekovo narodno zborišče. Tudi zahtevajo, da bi sultan imel meni plače na leto, samo 1 milijon lir.

Francoski senat je tudi zavrgel predlog o amnestiji komunardov. Na govor Viktor Huga, vlada nij hotela odgovoriti.

Pravosodni minister Dufaure je govoreč o stalnosti sedanje ustave kraljevem in bonapartevcem rekel: „mi spoštujemo zvestost in upanja, ali vsako zaroto odločno odvrčamo.“

Iz **Rima** dohaja vest, da komaj voljeno novo italijansko ministerstvo uže zopet omahuje in da je pričakovati izprememb.

Španski kortesi so sprejeli celo vladno osnovo o novej ustavi — bog zna kolikoterej.

Dopisi.

Iz **Celovca** 21. maja [Izv. dop.] Volitve v mestni zbor napravljajo pri nas še vedno mnogo hrupa. Zmaga konservativcev in Slovencev je iznenadila nemško-liberalni svet; še več, priznalo se je, da je bila slovensko-narodna stranka v Celovcu v boj pri tem potu vstopila. Primorani so prusijani priznati javno, da žive Slovenci v Celovcu, kateri postajejo

političen faktor. Le vztrajmo, delajmo, vse gre, če se le resno hoče. 28. t. m. imamo zopet volitev v mestni zbor. Obe stranki se pripravljati na boj.

Ko bi se le duševno gibanje malo oživilo, ko bi le socialne razmere mej nami ugodnejše in delovanje marljivejše postalo. Potem bi se koroški Slovenci vendar bolj dramili iz mrtvila, v katerem jih je še toliko.

Iz Dunaja 24. maja. [Izv. dopis.] Berlinske konference ne kažejo še posebnega praktičnega vspeha. Da, orientalsko vprašanje je po diplomatih še bolj se zavozlalo, nego je uže po Andrassyjevih reformskih notah bilo. Soglasje petih držav: Rusije, Nemčije, Avstrije, Francije, Italijanske nema dosedaj družih posledic, kakor, da so imenovane države svojih vojnih ladij odposlale v Solun, v bližino Carigrada, kar bi se pak vsled umora nemškega in francoskega poslanika itak bilo moralo zgoditi brez — berlinskih konferenc. Premirje mej vstasi in turško vojsko se še tudi nij doseglo, in po vseh indicijah se tudi ne bode, kajti, ako bulgarski vstanek narašča, kot poročajo časniki, potem je valjda misliti na kako pomirje. V teoriji pak se je z onimi konferencami mnogo doseglo. Vstasi so indirektno priznani kot vojna sila, gnjiloba in trhloba turške države je od cele Evrope oficijalno priznana, da se mora na korist vstasev dosta dostiči je tudi pripoznano, da je Turčija v zadnjih zdihljajih vsled vstaških vspehov in zmag, to vé vsa Evropa. In vendar hoté bolnega moža ohraniti še pri življenji! Absurdnost je protinaravnost takovega početja, — kdo bi se drznil to zanikati — je očividno. Kar je zrelo za pogin naj pogine. Terjanju časa, teku zgodovine ne more nijeden diplomat ukazovati. Saj je vendar razpad Turčije popolnem naraven proces. Nespametno je torej, da Turčijo pri življenji pustiti hoté.

Kar Gorčakovu, Bismarku in Andrassyju preglavice dela, je Angleška. Anglija neče pripoznati berlinskih reformskih not. V splošnem se od angleškega časopisja akoravno mehko berlinske konference obsojujejo. „Standard“, angleški list, ki je najbližji Disraelijevemu ministerstvu, pravi, ter odločno trdi, da Anglija onim berlinskim sklepom tikoma vstasev in Turčije nikdar ne bode dala sovjega soglasja, „Times“ izrazuje se bolj prikrito. Vsakako je politika Angležev v orientalnem vprašanji pomisleka vredna.

Ali se neče Anglija nikakvim sklepom kontinentalnih diplomatov zavzeti — kar je čudno, kajti s Andrassyjevimi reformskimi notami se je Anglija soglašala — ter za vsak slučaj prosto roko imeti, ali pa sklepe Gorčakova, Bismarka in Andrassyja naravnost obsojuje. Morda se Angležem voditeljstvo Rusov v onih konferencah pod nos kadi; rivaliteta mej Rusijo in Anglijo v sredozajskem vprašanji je znana, akopram se obeh držav diplomatje in časniki z najpoštenejšimi namerami zatrujejo.

Da se torej Anglija z berlinskimi sklepi treh velicah držav ne soglašala, je to važen moment v razvitku orientalnega vprašanja. Morda se Anglija na stran Turčije postavi, kar je sicer po tradicionalnej angleškej politiki lahko mogoče, a po najnovejšej popolnem brezumno. Uže to, da je Anglija v nasprotju s tremi državami „miru“, bode Turka opozorilo; „sramotilnih“ in „pogubnih“ ber-

(Dalje v prilogi.)

moglo zadeti svinčeno zrno. Brž ko ne so te zveri prišle iz sesednje Kranjske.

— (Pijanec.) Franc Prosenjak, posestnik v Tepini pri Konjicah je pijan v cestni graben padel in se v kaluži zadušil.

— (V Slovenjem Gradci) na sejmu je nekdo Matiju Glinku iz Bleiburga žep na suknji razrezal in 60 gld. vzela, jednako je storil tudi Lukežu Dolerju iz Trofina.

— (Iz Amerike) piše slovenski misijonar „Danici“ o Indijancih mej družim: Gosp. Tomazin nas je v svoji priljudnosti osebno seznanil s posameznimi poglavarji in njih vojšaki. Mej prijaznim smehljanjem, ki se je nekako posebno podalo na njih kuprastih, poznanim obrazih, je njihova krepka roka segala v našo in jo prav mojstersko potresla; brž potem so postali zopet prav resnobni v obrazu, kakor da bi bili potopljeni v globoke misli. Na to so se vojšaki po kosilu zbirali krog svojega družega poglavarja, ki mu je ime Manitoba. Prvi poglavar, glava vsega čipvanskega rodú, po imenu „Fair day“ (lepi dan), je bil pred nekaterimi dnevi odšel v Vašington zaradi srenjskih zadev, v katere se je pogosto škodljivo vtikal neki zaviden indijanski opravnik, privrženec angleških episkopalcev. Manitoba je sedel na sredi, njegovi vojšaki okrog njega, puhajoči iz „dimke mirú“. Govoril je glasno in razločno; vsi so molče poslušali. Kakor sem pozneje zvedel, je bilo govorjenje o miru, ki je bil pred necimi leti sklenen s Siju-Indijani, zdaj pa obnovljen po posredovanji g. Tomazina, ker bili so vstali novi prepiri. Dva konja je bil Manitoba kot darilo soboj pripeljal od Sijutov.

— (Ljubljanski občinski mestni zbor.) Zadnjo sredo zvečer ob petih je bilo zborovanje ljubljanskega mestnega zbora. Navzočnih je bilo 26 mestnih svetovalcev, mej temi 7 slovensko-narodnih (dr. K. Bleiweis Goršič, Horak, Jurčič, Klun, Petričič Regali). Župan kot predsednik je stare in novovoljene pozdravljaj, naglašal „slogo“ in omenjal nesreče, ki je zadela ljubljanske močvirce po povodnji.

Mestni svetovalec dr. Supan je interpelliral, kaj je z revidiranim občinskim redom, zakaj ga vlada uže 3 leta ima a neče potrditi. Naj župan o tem pozve, ker če vlada neče potrditi predloženega štatuta, bode se posvetovalo o družem. Župan obljubi pozvedati in poročati.

Pri volitvi podžupana so oddali narodni svetovalci prazne liste. V posamezne odseke nemškutarska večina treh izmej letos voljenih nij v noben odsek volila.

Pri nasvetu o napravi kopališč v Ljubljani naglašal je poročevalec dr. Keesbacher važnost in silno potrebo tacihi zavodov v Ljubljani, ki je v tej zadevi močno zanemarjena. Našel je obširno kaj se je v tej zadevi uže nasvetovalo in poskušalo, a ne izvelo. Nasvetuje torej naj se magistratu naroči dotične predloge izdelati, stvar in stroške preiskati, tako, da bode leta 1878. uže kopališče stavljeno.

Obč. svet. Supan je za prvi del predloga, a ne za drugi, ker si mestni zbor ne more dati roke vezati, kajti se ne ve, da bode mogoče dobiti kapitala.

Jurčič občuduje veliko samozatajevanje gospoda poročevalca dr. Keesbacherja, kateri je tako mimo grede izpolnil se o necem ugodnem lanskem predlogu, ki je bil lani v tej zbornici od onih istih gospodov zavržen, ki zdaj priznavajo, da mesto ne ve, kje

bi denarja vzelo za tako občno potrebno reč, kakor je kopališče. Lani se je bil namreč osnoval privaten komité, v katerem so bili gospodje Samasa, Bamberg, dr. Moše, sam dr. Keesbacher, dr. K. Bleiweis in še drugi. Ta odbor je bil izdelal vse črteže zastonj, nabral mej soboj in pri znancih kapitala okolo 8000 gld. podpisanih, ponujal se je vam vse oskrbovanje kopališča za stonj v roko vzeti, obljubil je, ves ta kapital v nekoliko letih po izžrebovanji deležnih listov ali akcij amortizirati in potem celo kopališče mestu Ljubljani v last prepustiti. Terjal je pa ta komité od mesta samo, da bi začasno garantiralo lastnikom deležnih listov petprocentne obresti. Vse to ste vi tačas v tem zboru kar na kratko odbili. Ko je vam bil zastonj prinašan kapital, delo, skrb vse zastonj — nijste hoteli. Zdaj pa hočete sami v prazno mestno kaso sezati in kapitala iskati, zdaj ko je ravno g. predgovornik re el, da je utopija dobiti 10.000 gld.! Zakaj ste lani dobro ponudbo onega odbora odbili? Jaz zastonj iščem pametnih razlogov. Tega vendar ne bodete trdili, da so gospodje imenovanega komiteja s svojim predlogom spekulacijo ali dobičkarijo iskali! Proti temu govoré imena. Gotovo, da so gospodje le iz ljubezni do stvari delali. Uzrok vaš, da ste ono ponudbo zavrgli, je samo tista birokratična samovolja, katera le preveč tukaj pri vas v mestnih rečeh vlada. To sem hotel konstatirati kot zopeten dokaz slabega gospodarstva večine mestnega zbora, zlasti še, ker tukaj več gospodov sedi, ki prav radi v družih zastopih našej stranki slabo gospodarstvo očitajo.

Obč. svet. Trpin, dr. Schaffer in poročevalec dr. Keesbacher zavračajo predgovornika, da je to le „retrospektivno“, da sedaj onega odbora nij več. Predlog odsekov se potem spejme.

Potem dr. Supan v imenu pravnega odseka nasvetuje naj se zavrže prošnja c. k. šolskega sveta, kateri od mesta zahteva, naj cesto, ki se misli preko mesarskega mosta in črez Urbasovo hišo do kolodvora delati, zavije tako, da pojde mimo učiteljskega izobraževališča, katero misli vlada na Majerjevem zemljišči zidati. Poročevalec naglašá, da bi to bilo prvič predrago, drugič pa vsa mesta skušajo ravne ulice in ceste narejati, torej mi ne moremo tu krivin potrjevati.

Obč. svet. Pirker, vstane kot ud c. kr. deželnega šolskega sveta in zagovarja njegov nasvet. Žuga, da morda iz vsega zidanja učiteljskega izobraževališča ne bode nič, če mesto ne dovoli, kar vlada po c. kr. svetu želi.

Obč. svet. Regali: Jaz poznam mesto in vem, da ko bi nasvet g. Pirkerja sprejeli, morali bi od šestih gospodarjev zemljišče kupovati. Če se je uže z jednim samim gospodarjem teško pogajati, tem težje se bode s šestimi. Vendar je čudno, da mestni svetovalec g. Pirker tukaj vlado zastopa, kjer bi moral koristiti mesta zagovarjati.

Obč. svet. Terpin govori za Pirkerja.

Poročevalec Supan ostro zavrača Pirkerja, očitaje mu, da gospodje v šolskem svetu prej nijso stvari premislili, zdaj se pa ne upajo pred ministerstvom resnice povedati. Z žuganjem, da vlada sploh ne bode potem zidala učiteljskega izobraževališča, ne doseže se nič, ker to zidanje je dolžnost vlade, in le njena svojeglavnost bi bila, — naglašá dr. Supan, — ko bi zavoljo tega zidanje opustila.

Pirker pri glasovanji čisto sam ostane,

tudi za Terpinov, malo predrugačen nasvet nihče razen Pirkerja ne glasuje.

Zarad kasne ure se drugi del odloži za prihodnjo sejo, ki bode v kratkem.

Omenjamo še, da sta govorila oba uda narodne stranke, ki sta se bila oglasila, v slovenskem jeziku, do sedaj dolgo let iz te ljubljanske dvorane izključenem. Delati je treba in črez 10 let bode vladal samo slovenski jezik v zastopu glavnega mesta Slovenije.

Javna zahvala.

Naš tukajšnej čestiti g. And Pečenko, duhov. pomoč., kakor tudi naš rojak, mladino ljub in zvesti šolski prijatelj, gospodič Ant Zavnik, posestnik; podarila sta mnogo lepih in draih knjig v tukajšnjo učilnično knjižnico.

Za to blago dejanje, izreka podpisani obema gospodoma v imenu mladine i svojem, najtoplejšo zahvalo.

Dvorazrednica v Biljah, 22. maja 1876.

Fr. Bar. Rajar,
voditelj.

Opozorujemo na inserat v denašnej številki dobro znane fi me *J. H. Luckmann v Lübecku*, katera se vsled reellne potrežbe in posebne sreče v prodaji Hamburgskih srečk jako priporoča.

Karmelitanski melisovec

iz Benedk.

1 originalna steklenica 25 kr.

Jedino pravi le pri

(53—10)

Gabriel Piccoli,

lekarju na dunajskeji cesti v Ljubljani.

Štacuna

v sredini mesta, pripravna za steklotrčce, oddaje se k sv. Mihaelu. Več se izve v *anoncen bureau-u Fr. Müllerja v Ljubljani.* (148—2)

Kazipot po Ljubljani.

Kdor želi inserirati pod to rubriko svoj posol, obrt itd. takó, da je oznanilo uvrsteno skozi tri mesece vsako nedeljo, more to v 4 do 5 vrstah po jako znižaneji ceni storiti, katera se izve pri administraciji „Slovenskega Naroda“.

Knjigovez E. Hohn

na starem trgu št. 157 jedini v Ljubljani, prevzema in izdeluje najhitreje, najcenejše vsake vrste dela. Posebno se priporoča č. gosp. *duhovnikom.* (12)

Voščene sveče,

in zavitke (*Wachsstöckl*) vsake vrste za cerkve, pogrebe, in trgovino po najnižej ceni prodaja in se čestiti duhovščini, kakor tudi slavnemu občinstvu priporoča zagotavlja, da bo vsem najboljše in hitro postregel. *Oroslav Dolenc,* svečar, gledališčne ulice št. 140—141. (12)

Črevljar Jakob Škerbinec, v gledališkeji ulici št. 19 izdeluje vsake bice najboljših črevljev na drobno in debelo; potem prodaja tudi Tržiške črevlje na debelo in drobno po nizkej ceni. (12)

V Josip Levcevej

speceriskeji štacuni na št. Peterskem predmestji št. 18 tik mesarskega mosta dobi se najboljše blago potem štaj. bruse, kupuje in prodaja na debelo poljske pridelke fižol, krompir, črešplje, repo, zelje, orhe itd. (12)

Gostilničar „pri Sokolu“

na stolnem trgu, priporoča svojo uže staro gostilno. Dalje naznanja, da ima tudi letos izvrstna vina in vedno dobre jedila kakor klobase itd. po nizkej ceni. (12)

Janez Vičič

prodaja kakor pri razprodaji (*Ausverkauf*) 10 do 25 % pod fabriško ceno na debelo in drobno mnogo-vrstno kramarsko in gospodsko blago. (12)

Franjo Železnikar

se je preselil s svojo

krojaško delavnico

v poslopje Ljubljanske čitalnice, ter se priporoča slav. p. n. občinstvu, posebno tudi čest. duhovščini z obljubo, da bode izročena mu dela vestno in točno izvrševal. (128—4)

linskih not Turek niti sprejel ne bode — kam-li oživotvoril?

Polmesec se pripravljaja na smrtni udar, po Turčiji povsod se pridiguje fanatizem proti kristijanskim „giaurom“ (psom); turški študentje nameravajo državni „coup“, i saj veste, kak strah ima sultan pred dijaci; na vrh vsega je izlegla se v sultanovej palači rodovinska revolucija, ki more imeti silne nasledke. Sultan je namreč svojega strijčnika, ki bi imel po naslednem pravu korana, njemu v vladanji nasledovati, pustil zapreti, a oni strijčnik je ljubljeneec turške „intelligence“. Vsled tega je velika razburjenost v Carigradu. Kdo bi torej uže naprej presodil, kakove faze, da še ima vzhodno vprašanje v sebi?

Za denes vam le še izrek pruske „Weserzeitunge“, koji list je po najboljših berlinskih diplomatih inspiriran, zabilježim. Oni list vam piše o berlinskih konferencah naslednji, jako pomenljivi stavek: „Durch diese politik haben die grossmächte sozusagen eine praemie auf weitere aufstände gegen die türkische misswirthschaft in der europäischen Türkei gesetzt. Die folgen werden nicht ausbleiben.“

P. S. Denašnji dunajski časopisi prineso gotova poročila: Angleški minister lord Derby je v gornjej zbornici javil, ka Angleška ne pritrjuje predlogom berlinskih konferenc, ker nemajo pogojev v sebi, ki bi sigurno zagotovili pomirjenje mej vstaši in Turki. Isto to je objavil minister lord Disraeli v spodnjej zbornici. — Očito je torej, da se je Angleška postavila v nasprotje sè vsemi evropskimi vele-vlastmi.

Od Svibnu 26. maja. [Izv. dop.] Pri nas je izvoljen za župana, neučen, a pošten in talentiran kmet: Zavrl Matej. V odbor so voljeni: Podlesnik A., Pernišek Davorin, Kmetič Ivan in drugi neznani. Toliko več se je nadejati od novega občinskega zastopa, ker so prišli vanj tudi mladi možje, ki ne bodo samo mašina nemškutarjem in brezvestnežem. Urad te županovine se ne bode čisto nič pečal z brezplodnim nemškutarstvom, kajti dobiti hoče narodnega tajnika. Najprva dolžnost sveta Svibnu je, da se ustanovi onda nova šola.

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) je bil včeraj žalibog zopet konfisciran in sicer zarad jednega iz bulgarščine prevedenega članka, ki govori proti turškemu sultanovanju i. t. d. Čisto nerazumljiva nam je ta konfiskacija.

— (Tiskovna pravda.) Urednik „Slov. Naroda“ je bil na prizivno tožbo drž. pravdnika pri c. kr. deželnej sodnji — po kontumaciji oprošten.

— („Slovenske knjižnice“) četrti zvezek je natisnen denes in izide kakor brž bode vezan, vtorek ali v sredo.

— (Drevije na koristsiromakom) na mahu v prostorih čitalnične restavracije beseda. Svirala bode c. kr. vojaška godba pešpolka nagvojvode Leopolda, pod vodstvom kapelnika gospoda Czansky-a v blagi namen brezplačno. Pevski del programa rešijo gospodje čitalničnega moškega zbora. Program: 1. Koračnica. 2. „Tužno dekliece“ od grofinje St. Quentin Porstatzky. 3. Nagovor. 4. Ouvertura k operi „Zampa“ od Herolda. 5. „V tihi noči“ od Försterja — osmospev. 6. Valcer „Freut euch des Lebens“ od Straussa. 7. Danica — bariton solo z brenčanjem — od Ipavca. 8. Slovenska kadrilja od Straussa.

9. „Popotvanje naše veselje,“ — osmospev od Jelena. 10. Ouvertra „Ban Leget,“ od Zajca. 11. Lorerija. 12. „Ein Herz ein Sinn,“ mazur od Straussa. 13. „Prager Stammlätter,“ potpouri od Komzaka. 14. „Stelldichein-Polka,“ od Fritz Wagnerja. 15. „Egiptovska potnica,“ od Straussa. Vstopnina za osobo 20 kr. Radodarnost je neomejena. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Dramatična šola) se začne 1. junija t. l. v prostorih dramatičnega društva.

— (O ljudskem gibanji v Ljubljani za prvo četrt leta 1876.) V mesecih januar, februar, marc l. l. je bilo skleneno 63 zakonov in sicer 51 tacih, pri katerih sta bila ženin in nevesta še samskega stanu, šest tacih, pri katerih je bil ženin vdovec in nevesta samica, 6 pa, ki je bil ženin samec nevesta pa vdova. Najmlajši ženin je bil 22, najstarejši 59 let, najmlajša nevesta 18, najstarejša je bila 64 let stara. Po smrti je bilo ločenih 21 zakonov, od katerih je jeden 16 mesecev, dva pa po 55 let trajala. Mešan zakon sklenil se je samo jeden. Rodilo se je v tem času 214 živih otrok in sicer 108 moškega in 106 ženskega spola; mej temi so bili trikrat dvojčki. Otrok je bilo 161 zakonskih, 53 nezakonskih. Mrtvih se je rodilo 6, trije zakonski 3 pa nezakonski. Mej prvimi zakonskimi mrtvo rojenimi otroci bila je jedna spaka z dvema glavama, 2 nogami in trem rokami, ki se sedaj v deželnem muzeji v spiritu hrani. Umrlo je v tej dobi do petega leta starosti 59 otrok, 50 zakonskih 9 nezakonskih, odraslih pa 161, torej skupaj 220 ljudij, in sicer 120 moškega in 100 ženskega spola, od katerega je jedna največjo starost, 92 let dosegla. Umrlo je pa 12 ljudij na kužnih, 202 na navadnih boleznih, jeden se je obesil, 4 so se po nesrečili in jedna ženska je bila ubita.

— (Za podpiralno zalogo slovenskih vseučiliščnih dijakov v Gradci) so za leto 1876. dalje darovali: Gosp. dr. J. Frischauf vseuč. prof. v Gradci 2. gld.; g. Fr. Hauptmann nam. prof. v Gradci 1. gld.; g. Ant. Klodič dež. šolski nadzornik v Trstu 5 gld.; g. Jos. Gorup veliki trgovec v Trstu 10 gld.; sl. štajerska deželna hranilnica 50 gld.; (Ta zavod je tudi za leto 1875. bil daroval za isti namen 50. gld.; upravni odbor je pomoči prosil tudi ljubljanske hranilnice; odgovora čaka uže nad leto dnij a še denes ga nij. Toliko v pojasnilo onim, ki so mislili, da se v Ljubljani nij prosilo.) g. dr. Ivan Mencinger, odvetnik v Kranji 10 gld.; g. dr. Janko Serneč, odvetnik v Mariboru 5 gld.; g. Jos. Ivančič nam. prof. v Pazinu 1 gld.; g. M. Novak, pravnik v Gradci 6 gld.; g. Kokalj, pravnik v Gradci 1 gld.; g. Popović, telegr. uradnik v Gradci 2 gld.; prof. Krek 5 gld. (peti letni donesek.) — Za vse doneske iskreno hvalo izreka v imenu opravnega odbora: prof. Krek, predsednik.

— (Volitve v okrajne zastope) po slovenskem Štajerskem se bližajo. Opozorujemo tudi letos narodne može v posameznih krajih, naj sami v odbore skupaj stopijo, kandidate izberó in agitirajo za narodne zastopnike. Naj se ne čaka, da bi ta ali ta prvi začel: kdor dela, vsacemu zasluga.

— (Iz Maribora) se nam 26. t. m. piše: jutri 27. t. m. (soboto) na večer bode naš rojak g. Alojzij Vavpotič koncertoval v naši čital-

nici. Omenim, da je ta gospod zraven Umlaufa na Dunaji bil prvi virtuos na citrah. Rodoljubi pohodite obilo to veselico.

— (Iz Središča) se nam piše: Mraz 21. t. m. je tukaj precejšnjo škodo naredil na drevju je mnogo sadkov črnih, rež na vrhu osmojena, turšica pozno sejana še nij izkčila je mrazu ušla, v ljutomerskih gorica je trs na (dolu) v grabah popolnem pozebel, višine nijso. Jeden posestnik, katerega vinograd v nižavi leži nema pet zdravih trsov. Vinogradi na jutro ležeči so boljši od onih na večer in poldne.

— (V Istri) je kakor se nam piše — slana v noči mej soboto in nedeljo veliko škodo naredila. Posebno v nižavah je zarod in s tem upanje na prihodnjo trgategv popolnem uničila. — Kako je na obalih morskkih, nemamo še poročil; omenjeno velja torej le za srednjo Istro takraj Učke gore.

— (Iz Materije) v Istri 23. maja se nam piše, da je onda izvoljen nov župan g. G. Kastelic, trgovec. On pa pravi, da nikakor ne prevzeme županstva. G. Župančič za to nij več voljen, ker je prevelik prijatelj po njem organizovanih šol ondašnjim kmetom. Tudi otrok je rajši bolan, nego da pije grenjak lek. Kmet ima mreno pred očmi, če je protiven nauku.

— (Utonil) je — kakor se nam piše — v soboto 20. t. m. do polu dne, 18 let star mladenič Anton Stražišar iz Matene pri Igu. Zjutraj je svojemu bratu na cesti izanskej do Ljubljane priprego vozil. Domov grede zasede konja, kateri ga zanese na cesti od Kožuha proti Mateni v graben, ob cesti, kateri je vsled povodnji silno z vodo napolnen bil, in tu je revež svoj žalostni konec našel. Konja so vendar še v pravem času rešili. — Mraz in slana je tudi tukaj vse uničila, kar nij povodenj pokončala. Kmet s strahom v prihodnost gleda.

— (Nesreča.) Iz Trsta se nam piše: 22. t. m. Pretečeni teden so vojaci domačega polka št. 17. streljali v Proseku. Po končanem streljanji da nek lajtenant necemu infanteristu svoj revolver, da bi ga osnažil. Revolver pak je imel v sebi še patrono. Nek prijatelj, ki bi bil rad videl kakošen je samokres, ki sedemkrat jeden za drugim ustrelji, poprosi infanterista, da bi mu ga pokazal. Dobivši ga v roke ga poskuša, ne vedoč, da ima še kroglo v sebi, orožje se sproži in krogla gre omenjenemu infanteristu skozi levo roko v truplo, kjer zdaj teči v pljučih. Mož se zdaj muči v bolnici in se bode morebiti še dolgo predno umre. Žalostno je, da je lajtenant, ki bi mu vendar človeško življenje moralo nekoliko mari biti, tako neprevidno ravnal. — V ponedeljek je skočil iz takoznane kronesove kasarne infanterist desete kompanije iz 3. nadstropja in si je razbil črepinjo. Povod temu samoumuru je, kakor sploh vselej pri vojacih, pristranost in krivičnost od strani predpostavljenih ki ukljub denašnjem stoletju svoje podložne smatrajo za pse, jih tako nazivajo in tudi tako z njimi ravnajo.

— (Detomor.) Ana Mum je svoje novorojeno dete zadavila in v stelji zakopala. Mariborska sodnja jo je prejela.

— (Volkovi.) Iz št. Danijela na Korškem se „G.“ piše: V planinah pri Železnikaplji in v Obirskem so se prikazali tako lačni volkovi, da so uže večkrat v hleve udrli in ovce trgali. Sicer je bil 11. maja občen lov na te hude goste, vendar nobenega nij

Svečanost v postojnskej jami!

Dunajski bureau za potovanje Schroeki
napravi 5. junija t. l. to je, na **binškošni ponedeljek**

posebni vlak iz Ljubljane v Postojno.

Tukajšnja mestna godba spremljala bode vlak. Odpelje se iz Ljubljane v Postojno ob 9. uri in 15 minut do polu dne. Odhod iz Postojne nazaj v Ljubljano pak bode ob 8. uri in 31 minut. Jama bode s 10.000 plemeni razsvitljena, ter v njej svirala tukajšnja mestna godba.

Vožne cene z vstopnino vred so: za I. red 6 gl. 45 kr.; za II. red 4 gl. 85 kr.; za III. red 3 gl. 25 kr.

Vožni listki prodajajo se od 2. junija začenši do časa odhoda pri blagajnici na tukajšnjem južnem kolodvoru. (160)

■ **Še nikdar tako po ceni!** ■

Darila za birmo!

Kdor želi imeti prav cene, jako lepe in dobre reči, ta naj naroči brzo, dokler je še kaj v zalogi, v našem odlikovancem

■ **Bazaru za birmo** ■

za smešno nizko ceno **samo gl. 5.90**, za kateri znesek se do-
bodo sledeče jako lepe reči in sicer:

1 okusno ognjo-pozlačeno remontoir uro z verižico in urnim etuijem.	1 koncertina, skušeni muzikalni instru- ment z nebeškimi glasovi, na kate- rem je mogoče po kratkej vaji naj- lepše komade igrati.
1 elegantni angot solnčnik za dame.	1 fini Viktorija pas za dame.
2 japan. vazi za cvetlice, bogato z zla- tom okinčani.	1 album za fotografije, bogato z zlatom okinčan, in končno
2 salonska svečnika v obliki podob iz vlitega bronu.	1 jako lepa shrambica, v kateri je vse, kar poželi srce mlade dame
1 kompletna union garnitura za kaditi, pri kateri je vse, kar potrebuje to- bakar in za darila jako pripravno.	■ To krasno darilo okinča vsako salonsko mizo in je za darilo posebno pripravno.
1 žepni telegraf, popolnoma novo iznaj- den in patentiran aparat, s katerim je mogoče usne depeše v najdaljše kraje pošiljati.	

■ Vse tu navedene jako cene darila veljajo vkupaj **samo gl. 5.90** in se dobivajo v velikej zalogi

Blau & Kann-a,

Dunaj I., Babenbergerstrasse šte. 1.

■ Naročila iz dežele oskrbe se točno proti poštnem povzetku. ■

Restauration Weber!

Podpisani usoja se p. n. občinstvu uljudno nazna-
niti, da je z denašnjim dnevom otvoril

restavracijo

na starem trgu h. šte. 167.

Ustrezal bode čestitim gostom z izvrstnim **dolenj-
skim vinom** in **Kozlerjevimi Märzen-
pivom**. Ravno tako bode ustrezal gostom z okusnim
zajutkom in dobro večerjo, tudi sprejema goste **na
obed**, ter se vsak dan lahko abonira.

Prav obilnega obiskovanja nadeja se priporoča se
z odličnim spoštovanjem

(150-2)

Weber, restavrant.

Restauration Weber!

Gostilnica pri Virantu (Sternwarte).

Zahvala in priporočilo.

P. n. občinstvu zahvaljujem se za dosedanje mno-
gobrojno obiskovanje, ter ob jednom naznanjam, da sem
denes odprl popolnoma novo uredjeni in sedaj senenati

vrt s kegljiščem

vred. — Točim izvrstno **mrzlo** v ledenici shranjeno
Kozler Märzen-pivo in okusna **dolenjska vina**.
Tudi vedno skrbim za dobre jedila, za zjutraj, o polu dne
in na večer.

Na dobri in ceni **obed** sprejemam vsak dan goste.
Z najodličnejšim spoštovanjem

(154-2)

Tine Grčar, gostilničar.

Gostilnica pri Virantu (Sternwarte).

Na dobrostno oziranje!

Uđano podpisani usoja se s tem p. n. občin-
stvu naznanjati, da je odprl poleg dosedanje, še do
sv. Mihela v najemu imajoče štacune v judovski
ulici, tudi še drugo štacuno

■ **na glavnem trgu št. 168** ■

v **Mališevj hiši**.

Tudi tamkej prodaja šivalne stroje, pri-
prave, svilo, ovirn itd. Zahvaljuje se za dose-
danje mu skazano zaupanje, s katerim ono ohraniti
tudi v prihodnje. (155-2)

V Ljubljani, 23. maja 1876.

Franjo Detter.

Na glincah

otvorila se je

restavracija

v nekdanj **Permetovej hiši**, z lepo ured-
jenim vrtom. P. n. občinstvu postrezalo se
bode vedno z izvrstnim **dolenjskim vinom**,
Kozlerjevo pivo in dobrimi **mrzlimi
jediti**. (156-2)

Lek zoper gušo

(krof).

izkušeni pripomoček zoper gušo (debe vrat),
razpošilja z nakazanjem o rabjenji po 1 gl.

V. Franz

in **Holoubkače** a/d böhm. Westbahn.

(134-5)

(Češkem.)

Izseljevanje.

Zobni zdravnik A. Paichel

usoja se svojim p. n. pacijentom uljudno naznaniti,
da od 7. maja naprej v (129-6)

Mališevj hiši, v I. nadstropji

poleg Hradezky-jevega mosta stanuje. Ordinira pa
kakor do sedaj od 8. do 12. in od 2. do 5. ure.

Reelna ženitbena ponudba.

Uradnik na Hrvatskem, vdovec, 46 let
star, posestnik, z letnim dohodkom 2500 gold., išče
vsled pomanjkanja znanja po tem potu nevesto, naj
si bodi dekle ali vdova, stara od 26 do 35 let s
primernim premoženjem, namreč 20.000 gold, ali naj-
menj 15.000 gold. Pismenske odgovore prosi snubač
s fotografijo pod naslovom „D. D.“ najdalje do
15. junija t. l. na anoncen-bureau Müller v
Ljubljani (knezov dvor 206). (139-3)

„Prava Franck-kava“

najbolji, najfinejši pridatek k indijskej kavi

Henrik Francka sinov v Ludwigsburgu.

Posestnik peterih fabrik v Ludwigsburgu, Rieth, Bretten, Meimsheim in
Grossgartachu.

■ Zaloga v vseh boljših špecerijskih štacunah tu in v okolici. ■

Svarilo!

Mnogo fabrikantov ponareja ime **Franck** na način, da morejo prodajati
svoj fabrikat povesodi za **pravo Franck-ovo**.

Jedino zunanje izpoznavalno znamenje „prave“ Franck-kave je podpis
Henrik Francka sinov. Vsi zaboji, paketi, na katerih nij pisava

„Henrik Francka sinovi“

je ponarejen fabrikat. Prosimo tedaj nujno, pri kupovanji vedno natanko na
podpis, kot jedino zunanje znamenje za „pravo“ Franck-kavo paziti.

V Ljubljani, meseca maja 1876.

(149-3)

Zastopnik **Henrik Francka sinov v Ludwigsburgu:**

Ivan Lininger v Ljubljani.